

munkálkodik /Gal 5,6/. Ez nyugtatja meg a lelkiismeretünket is és nyit szabad utat Istenhez, hogy bizalommal járuljunk hozzá és minden hasznos és szükséges dolgot megkapjunk tőle. Ez tart meg bennünket abban a kötelességünkben is, mellyel Isten iránt és felebarátaink iránt tartozunk, ez erősíti meg a bajban békességes türésünket és ez készítet és képesít igaz valástételre. Hogy egy szóval mindent elmondjak, ebből származik mindennemű jó gyümölcs és jó cselekedet." /XVI. fejezet/

Megmarad a hit.

Befejezésül hangsúlyt kell tennünk tehát alapigénk első szavára: "Most azért megmarad..." Mert sok mindent elveszíthetünk földi életünkben. Ahogyan Luther énekelt: "Kincsét, életet, hitvest, gyermeket." S ezek mind nagy veszteségek. De összehasonlíthatatlanul nagyobb veszteség, amikor valaki a hitét veszíti el. A hajótöröttek között is a legszerencsétlenebbek azok, akik a hit dolgában szenvedtek hajótörést. Ezért közös imádságként énekeljük Fejes István volt tiszánineni püspöknek sok gyülekezet és sok kedves hívünk által szívünkbe zárt énekét:

"A földön ha elvesztem

Szerelmem tárgyait,

Maradjon meg mellettem

Szerelmed és a hit;

Csak azt el ne veszítsem,

Mi benned, ó Ur Isten,

Remélni megtanít! " /276,2/ Amen.